

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2013.0158

Dansk EI-Forbund

for

A,

B,

C og

D

(advokat Jeppe Wahl-Brink

mod

TEKNIQ

for

Lindpro A/S, Glostrup

(konsulent Bent Lindgren)

Uoverensstemmelsen angår, om der i henhold til en lokalaftale fortsat er krav på betaling af rådgiv-
hedstillæg, efter at den kunde, som lokalaftalen angik, var gået konkurs.

Klager har nedlagt følgende påstande:

1. Lindpro A/S skal efterbetale A 11.002,83 kr. med tillæg af renter fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
2. Lindpro A/S skal efterbetale B 13.753,54 kr. med tillæg af renter fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
3. Lindpro A/S skal efterbetale C 11.169,98 kr. med tillæg af renter fra de enkelte ydelsers forfaldstid.
4. Lindpro A/S skal efterbetale D 14.038,47 kr. med tillæg af renter fra de enkelte ydelsers forfaldstid.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 6. maj 2014 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af tillidsrepræsentant A og afdelingsleder Sten Jensen.

Efter bevisførelse, procedure og votering kunne der ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden. Parterne var enige om at afgøre sagen i overensstemmelse med opmandens begrundede tilkendegivelse, hvorefter indklagede ville blive frifundet.

Baggrunden for sagen

De fire timelønnede elektrikere, som sagen angår, var ansat hos Lindpro A/S' afdeling i Fredericia, da virksomheden i efteråret 2012 indgik en samarbejdstale med Better Place. I den anledning deltog disse medarbejdere i et 4 ugers arbejdsgiverbetalt kursus for at kunne arbejde på Better Place's batteriskiftestationer, og der blev den 30. november 2012 indgået en Lokalaftale gældende for Lindpro a/s Fredericia vedrørende den "Corrective maintenance (her og nu arbejde, 24 timers service 365 dage om året)", der var en del af virksomhedens aftale med Better Place. Det hedder i lokalaftalen bl.a.:

Deltager i vagten, medarbejder fra Lindpro, Fredericia. Vagtplanen udarbejdes for et halvt år ad gangen, fra 11 måned til og med 4 måned og fra 5 måned til og med 10 måned.

...

Vagten er som hovedregel for en uge ad gangen.

<i>1. Hverdage</i>	<i>Normal arbejdstids ophør til</i>	<i>Næste dag kl. 07.00</i>
<i>2. Weekend</i>	<i>Lørdag 07.00 til</i>	<i>Søndag kl. 07.00</i>
<i>3. Weekend</i>	<i>Søndag 07.00 til</i>	<i>Mandag kl. 07.00</i>
<i>4. Helligdag</i>	<i>07.00 til</i>	<i>Næste dag kl. 07.00</i>

Vedrørende afregningssatser mv. henviser lokalaftalen til Elektrikeroverenskomstens § 13, stk. 4.

Rådighedsvagterne kørte herefter planmæssigt, således at vagterne ifølge vagtplanen var fordelt mellem de fire elektrikere, som sagen angår. Den seneste vagtplan frem til uge 1 i 2014 forelå i marts 2013.

Den 27. maj 2013 meddelte virksomheden imidlertid medarbejderne, at Better Place netop var gået konkurs, og at vagtordningen blev stoppet med øjeblikkelig virkning.

Da medarbejderne gjorde krav på fortsat betaling i henhold til lokalaftalen, blev der indledt fagretlig forhandling, og den 28. august 2013 opsagde virksomheden lokalaftalen om vagtordningen. På et mæglingssmøde blev der herefter opnået enighed om, at lokalaftalen bortfaldt med virkning fra den 1. november 2013. Når virksomheden ikke straks efter Better Place's konkurs opsagde lokalaftalen, skyldes det ifølge det oplyste navnlig, at man i første omgang regnede med, at Better Place-konceptet i en eller anden form ville blive videreført af et andet firma med mulig kunderelation til Lindpro.

Klager har opgjort de fire medarbejders krav som svarende til hvert deres rådighedsvagttillæg mv. ifølge vagtplanen frem til lokalaftalens ophør ultimo oktober 2013.

Opmandens begrundelse og resultat

Det er det almindelige overenskomstmæssige og ansættelsesretlige udgangspunkt, at der kun betales rådighedstillæg, når vedkommende medarbejder rent faktisk gennemfører en rådighedsvagt. Dette gælder også for rådighedsvagter i henhold til Elektrikeroverenskomstens § 13, stk. 14, og dermed som udgangspunkt også for lokalaftalen om Lindpros servicering af Bettes Place.

Spørgsmålet er herefter, om der med indgåelsen af den omhandlede lokalaf tale foreligger sådanne særlige omstændigheder, at de kan begrunde en fravigelse af dette udgangspunkt.

Lokalaftalen bestemmer ganske vist, at der skal foreligge vagtplaner for et længere tidsrum, og forudsætter for så vidt, at de omhandlede rådighedsvagter skal fordeles mellem medarbejderne, hvilket rent faktisk i henhold til den foreliggende vagtplan var sket for den resterende del af 2013. Helt i overensstemmelse med, hvad der må anses for sædvanligt for kollektive aftaler, angiver lokalaftalen imidlertid ikke, hvilke navngivne medarbejdere der skal indgå i vagtplanerne, og allerede derfor kan lokalaftalen ikke anses som et kollektivt – og for den sags skyld heller ikke individuelle – tilsagn over for medarbejderne om, at virksomheden inden for tidsrummet for lokalaftalens eksistens rent faktisk vil blive gøre brug af rådighedsvagterne. Lokalaftalen findes dermed heller ikke at pålægge virksomheden nogen pligt til inden for tidsrummet for lokalaftalens eksistens, dvs. frem til lokalplanen var opsagt til udløb ultimo oktober 2013, fortsat at betale de pågældende medarbejdere tillæg for rådighedsvagter i henhold vagtplanen, når virksomheden ikke rent faktisk gjorde brug af rådighedsvagterne.

Indklagede må derfor frifindes for klagers påstande.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 12. maj 2014

Poul Sørensen
